

V současné době se jak na akademické půdě, tak ve sféře praktické politiky opětovně řeší otázka selektivního zapojení Rady bezpečnosti Organizace spojených národů (OSN) v ozbrojených konfliktech. Tato práce si klade za cíl prostřednictvím kvalitativní případové studie zjistit, nakolik se tato selektivita – často dokládána rozdílným přístupem OSN ke krizím v Libyi a Sýrii – promítá do aktivity organizace v afrických občanských válkách. Dva možné faktory, ovlivňující rozhodování Rady, jsou založeny na klasických teoriích mezinárodních vztahů – dle realismu záleží především na zájmech stálých pěti členů Rady v dané oblasti, konstruktivismus naopak vyzdvihuje normativní cíle organizace, a tedy roli závažnosti dané situace. Vliv těchto proměnných na aktivitu Rady je následně zkoumán v rámci konfliktů v Alžírsku, Burundi, Džibutsku a Guineji-Bissau, přičemž důraz je kladen na vztah mezi sledovanými příčinami a výsledným zapojením Rady bezpečnosti.